

Duch sa prihovára za nás (sv. Augustín)

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 06 Február 2011 22:25

Každý, kto prosí Pána o to jedno a za tým túži, prosí isto a bezpečne, bez obavy, či mu azda neuškodí, ak dostane to, bez čoho mu nepomôže nič iné, ani keby niečo dostal, ako treba. Lebo to je ten jediný pravý, jedine blažený život: naveky pociťovať nehu Pánovu nesmrteľní a neporušiteľní na tele a na duchu. Pre toto jedno sa vyhľadáva a náležite prosí aj o ostatné. Kto bude toto mať, bude mať všetko, čo chce, a nebude tam chcieť, lebo tam ani nebude môcť mať nič neprístojné.

Lebo tam je zdroj života, po ktorom treba teraz žízniť v modlitbe; dotiaľ, kým žijeme v nádeji a ešte nevidíme, v čo dúfame, „v tôni krídel“ toho, ktorý „pozná každú našu túžbu“, aby sme sa opájali „blahobytom“ jeho „domu“ a pili „z potoka“ jeho „rozkoší“. „Veď u“ neho „je zdroj života a v“ jeho „svetle uvidíme svetlo“, keď sa naša túžba nasýti dobrotami a nebude už nič, čo by sme so vzdychaním hľadali, ale iba to, čo budeme s radosťou vlastniť.

Ale pretože to je pokoj, ktorý prevyšuje každú chápacosť, aj keď oň prosíme v modlitbe, nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba. Veď čo si nedokážeme predstaviť také, aké to je, to ani nepoznáme. Ale nech by sa mysliacemu namanulo čokoľvek, odhadzujeme, odmietame, zavrhuje to, lebo vieme, že to nie je to, čo hľadáme, aj keď ešte nevieme, aké to je.

Je teda v nás akási, povedal by som, učená nevedomosť, ale naučená Božím Duchom, ktorý prichádza na pomoc našej slabosti. Lebo keď Apoštol povedal: „Ale ak dúfame v niečo, čo

Duch sa prihovára za nás (sv. Augustín)

Napísal Balek Robert

Nedeľa, 06 Február 2011 22:25

nevidíme, trpezlivo to očakávame,“ dodal k tomu: „Tak aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi. A ten, ktorý skúma srdcia, vie, aký je úmysel Ducha: že sa prihovára za svätých, ako sa páči Bohu.“

Čo neslobodno rozumieť tak, že by sme Svätého Ducha Božieho, ktorý je v Trojici nemeniteľný Boh a s Otcom i Synom jeden Boh, považovali za niekoho, kto nie je to, čo je Boh, a prihovára sa za svätých. Lebo sa hovorí: „Prihovára sa za svätých“ preto, že sa dáva svätým, aby sa prihovárali; tak, ako sa hovorí: „Pán, váš Boh, vás skúša, aby vedel, či ho milujete“, čo znamená, aby to vám dal poznať. A tak dáva svätým, aby sa prihovárali nevysloviteľnými vzdychmi, vnuká im túžbu po tej veľkej, hoci ešte nepoznanej veci, ktorú trpezlivo očakávame. Lebo ako možno hovoriť, keď túžime po niečom, čo nepoznáme? Ved' keby sme ju vonkoncom nepoznali, netúžili by sme po nej. Ale ani keby sme ju videli, netúžili by sme po nej, ani by sme ju so vzdychaním nehľadali.

Z Listu svätého biskupa Augustína Probe
(Ep. 130, 14, 27 – 15, 28: CSEL 44, 71-73)